

ΕΣΤΙΑ ΠΑΤΕΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

«Τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καί ἡ συνδρομή λόγων ἐξαιρέσεως τῶν ὄσων συντάσσουν καί προτείνουν τή νέα ὕλη τοῦ μαθήματος, λόγω προσηλυτισμοῦ καί ἐμφανοῦς συμμετοχῆς σέ αἰρετικές ἢ παραθρησκευτικές ὀργανώσεις»

*κ. Γεώργιος Κρίππας,
Διδάκτωρ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν –
Συνταγματολόγος, Νομικός Σύμβουλος τῆς ΠΕΘ.*

ΣΥΝΟΨΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ ΕΣΤΙΑΣ
ΠΑΤΕΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

23 Σεπτεμβρίου 2016, Δημαρχεῖο Ἀμαρουσίου,
«Προβληματική τοῦ νέου προγράμματος τῶν
Θρησκευτικῶν. Μία νεοφανῆς πρακτική μέσα
στήν ἑλληνορθόδοξη παράδοσή μας».

Βάσει τοῦ νόμου (Νόμος 1363/38 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως) ὁ προσηλυτισμός ἀπαγορεύεται καί τιμωρεῖται ποινικῶς. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται καί ἀπό τό ἄρθρον 13 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος. Αυτό σημαίνει, ὅτι ἡ διάταξη τοῦ νόμου πού τιμωρεῖ τόν προσηλυτισμό δέν ἐπιτρέπεται, νά καταργηθεῖ. Προσηλυτισμός σημαίνει ἄμεση ἢ ἔμμεση προσπάθεια ἢ προσέγγιση κάποιου πρὸς τόν σκοπό, ὅπως πεισθεῖ, νά μεταβάλει θρησκεία διά χρησιμοποίησεως ὁποιασδήποτε μεθόδου π.χ. διά ὑποσχέσεων, ἀμοιβῶν, προσφορῶν, παραπλανήσεως, ἐξαπατήσεως κ.λ.π. ἢ καί μέ ὅποιονδήποτε ἄλλο τρόπο ἔστω καί ἂν δέν ἀναφέρεται ρητῶς εἰς τόν νόμο.

Ἡ ἑλληνική διάταξη περί προσηλυτισμοῦ ἔχει ἀναγνωρισθεῖ καί ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, τό ὁποῖο καί ἔχει ἐπικυρώσει καί τρεῖς καταδίκες ἐπί προσηλυτισμῶ ἐπιβληθεῖσες ὑπό ἑλληνικῶν δικαστηρίων.

Ἐρχόμεθα τώρα σέ ἓνα εἰδικό πεδίο τοῦ προσηλυτισμοῦ ἐσχάτως εἰσαγόμενο εἰς τήν ἐκπαίδευση. Ὡς γνωστόν τό Ὑπ.Παιδείας εἰσάγει εἰς τά σχολεῖα ἓνα μάθημα «πολυθρησκευτικό», διά τοῦ ὁποῖου οἱ μαθητές ὠθοῦνται εἰς τό νά διδάσκονται ὄχι τήν ἰδικήν τους θρησκεία ἀλλά καί πολλές ἄλλες θρησκεῖες. Ἀποτελεῖ αὐτό ἄσκηση προσηλυτισμοῦ ἢ ὄχι; Ἄν οἱ συνοδεύουσες τό μάθημα αὐτό προτάσεις καί εἰσηγήσεις ἐφρόντιζαν νά μᾶς ἐπεξηγήσουν, ὅτι δι' αὐτοῦ δέν ἀσκεῖται προσηλυτισμός, θά ἐλέγχαμε τίς ἀπόψεις τους αὐτές καί ἂν καταλήγαμε ὅτι διά τοῦ νέου μαθήματος δέν ἀσκεῖται προσηλυτισμός, θά ἀποδεχόμεθα τίς ἀπόψεις τους. Ὅμως οἱ ἀπόψεις τους λένε τά ἐντελῶς ἀντίθετα, ἦτοι ὁμολογοῦν (ἔστω ἐμμέσως) ὅτι διά τοῦ νέου μαθήματος ἐπιδιώκεται οἱ μαθητές νά προσέλθουν σέ νέες θρησκεῖες καί νά μὴν εἶναι ἐντεταγμένοι σέ μία θρησκεία (δηλ. εἰς τήν Ὀρθόδοξη Χριστιανική). Ἴδου λοιπόν μερικά βασικά ἀποσπάσματα συνοδεύοντα τήν εἰσαγωγή τοῦ μαθήματος αὐτοῦ συνταγέντα ἀπό τό Ἴνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς, τό ὁποῖο εἰσηγήθη τό νέο μάθημα καί ἀπεδέχθη ὁ Ὑπουργός Παιδείας:

«Ένα μάθημα θρησκευτικών (έννοεί τό τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς θρησκείας) πού στοχεύει ἀποκλειστικά καί μόνο στήν ἐξοικείωση τῶν μαθητῶν μέ μία μόνο θρησκευτική παράδοση ἔχει πλέον φθάσει στά ὄριά του»

« Οἱ μαθητές εἶναι ἀνάγκη νά μήν διαποτίζονται σέ μία θρησκευτική ἄποψη»

«Τό νέο μάθημα τῶν θρησκευτικῶν ἔχει σκοπό, νά ἀφυπνίσει τήν ἀντίληψη τοῦ μαθητῆ, ὥστε νά συνειδητοποιήσει τίς θρησκευτικές προκατανοήσεις του, δηλαδή τήν λανθάνουσα μερικῶς ἀρθρωμένη θρησκευτική του παράδοση. Νά τόν βοηθήσει νά μετακινηθεῖ ἀπό τίς προκατανοήσεις του καί νά διαλεχθεῖ μέ τίς ἀφηγήσεις καί τόν λόγο βασικῶν θρησκευτικῶν ἀλλά καί κοσμικῶν παραδόσεων πού ἀρνοῦνται τήν θρησκευτική ἀλήθεια».

«Οἱ μαθητές εἶναι ἀνάγκη νά μή διαποτίζονται σέ μία θρησκευτική ἄποψη, ὅποτε τό προτεινόμενο πρόγραμμα σπουδῶν τούς προσφέρει εὐκαιρίες νά μελετήσουν καί νά στοχαστοῦν ἐπάνω σέ διαφορετικές θρησκευτικές καί φιλοσοφικές θεωρήσεις».

Ὡς πρός τό δεδομένο ὅτι οἱ μαθητές εἶναι Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι οἱ εἰσηγητές τοῦ προγράμματός μας ἀναφέρουν ὅτι οἱ μαθητές ἐκ τούτου εἶναι «χειραγωγημένοι» καί πρέπει, νά «χειραφετηθοῦν».

Εἰδικότερόν μᾶς ἀναφέρουν ὅτι οἱ μαθητές πού θά διδαχθοῦν τήν νέαν ὕλη πρέπει:

«Νά προβληματισθοῦν καί νά ἀρχίσουν, νά ἀμφισβητοῦν τό κύρος καί τήν ἀλήθεια τῆς θρησκείας, εἰς τήν ὁποίαν ἀνήκουν καί ἐπίσης νά ἀρχίσουν, νά προσβλέπουν πρός ἄλλη θρησκεία ὑπολογίζοντας ὅτι εἶναι ἐγκυρότερη τῆς ἰδικῆς τους»

Δέν νομίζω ὅτι χρειάζονται καί ἄλλα ἀποσπάσματα ἀπό τίς προτάσεις τοῦ ΙΕΠ περί τοῦ νέου μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν.

Τά ὡς ἄνω στοιχεῖα ἀποτελοῦν βεβαίως ρητὴν ὁμολογίαν, ὅτι τό νέο μάθημα τῶν θρησκευτικῶν ἀποτελεῖ προσπάθεια ἔστω ἔμμεση (ὁ νόμος τιμωρεῖ καί τήν ἔμμεσον προσέγγιση τοῦ προσηλυτιζομένου) προσηλυτισμοῦ. Πρός πλήρη ἐνημέρωση τοῦ ἀκροατηρίου ἐπισημαίνουμε μερικά ἄλλα στοιχεῖα τοῦ ἐγκλήματος τοῦ προσηλυτισμοῦ. Τό παρόν ἐγκλημα τιμωρεῖται ὡς τετελεσμένο καίτοι εὐρίσκεται εἰς τό στάδιον τῆς ἀποπείρας. Καί τοῦτο διότι ὁ νόμος τιμωρεῖ τήν ἀπόπειρα (δηλ. τήν προσπάθεια) κάποιου νά προσεγγίσει ἄλλον πρός τόν σκοπόν μεταβολῆς τοῦ θρησκευμάτος του. Καί ὄχι τό τετελεσμένο ἐγκλημα. Τό ἀδίκημα τιμωρεῖται ἔστω καί ἂν ὁ σκοπός προσεγγίσεως τοῦ προσηλυτιζομένου δέν ἐπιτευχθεῖ (ὅσες ἀξιόποινες πράξεις τιμωροῦνται ἐφ' ὅσον διαπράττονται «πρός τόν σκοπόν νά.....» ὁ σκοπός δέν ἀπαιτεῖται νά πραγματοποιηθεῖ). Οἱ τρόποι προσεγγίσεως ἀναφέρονται εἰς τό νόμο ἐνδεικτικῶς καί ὄχι περιοριστικῶς ἀλλά καί κάθε ἄλλο μέσον ἢ τρόπος πού χρησιμοποιεῖται πρός προσέγγιση, εἶναι ἀξιόποινος.

Τέλος, ὁ νόμος θεωρεῖ ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρυντική περίπτωση τόν προσηλυτισμό, ἐάν γίνεται ἐντός σχολείων.

Ἀπό ἔρευνα πού ἔγινε διαπιστοῦται, ὅτι κάποιος ἢ κάποιοι ἀπό τούς προτεινάντες τήν νέαν ὕλη τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν ἀνήκουν σέ αἰρέσεις ὅπως ἡ αἵρεση Ἀριγκάτου κ.λ.π. Εἶναι σαφές ὅτι ἐφ' ὅσον εἶναι ἀρμόδιοι νά καταστρώσουν νέαν ὕλη τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, ὀφείλουν, νά δώσουν πλήρη στοιχεῖα τῶν θρησκευτικῶν τους πεποιθήσεων.

Όχι βεβαίως διότι απαγορεύεται, νά ανήκουν σέ ὅποια θρησκεία ἐπιθυμοῦν ἢ ἐπιλέγουν (ἄλλωστε εἰς τήν Ἑλλάδα ἔχουμε ἀνεξιθρησκεία), ἀλλά ἀφοῦ τυγχάνουν ἀρμόδιοι νά εἰσηγηθοῦν νέο μάθημα θρησκευτικῶν, ἡ ὑπηρεσία τους πρέπει νά γνωρίζει τίς πεποιθήσεις τους, διότι πρέπει, νά ἐπιλέξει διά τήν θέση αὐτήν τούς ἰκανοτέρους καί ἐκείνη θά κρίνει ποῖον θεωρεῖ ἰκανότερον καί ὄχι οἱ ἴδιοι. Ὅπως ἐάν τό κράτος θέλει π.χ. νά προσλάβει κάποιον διπλωμάτη, ἐκεῖνο θά κρίνει κατά πόσον γνωρίζει ἐπαρκῶς ξένες γλῶσσες ἢ κατά πόσον εἶναι ἰκανός, νά χειρισθεῖ διπλωματικά θέματα κ.λ.π καί πάντα μέ ἰδικά του κριτήρια κ.ὀ.κ.. Τό ἴδιο ἰσχύει καί διά κάθε ἄλλη ὑπηρεσία καί φυσικά καί διά τά στελέχη τοῦ ΙΕΠ. Ἐπομένως τά ἐν λόγῳ στελέχη δέν δικαιοῦνται τά ἴδια νά καθορίζουν τά προσόντα διορισμοῦ τους καί νά ἀναφέρουν ἢ νά ἀποσιωποῦν ὅποια ἐκεῖνοι κρίνουν ἀνακοινώσιμα ἢ ὄχι. Ἐπομένως διά τά πρόσωπα αὐτά συντρέχει λόγος σοβαρός ἐπί τῆς ἰκανότητός τους καί χρησιμότητός τους διά τήν θέση πού κατέχουν, ἐπηρεάζων εὐθέως καί τίς πρὸς τό Ὑπουργεῖο Παιδείας προτάσεις τους.